

ZLOMKY
Z OSTATNÍ PRÓZY HISTORICKÉ

SLAVNÉ TICHŮ PANOVALO

Slavné ticho panovalo na hřbitově, jaké jen v temné úzké [...] člověk kdy klesne v chladnou smrti náruč. Slunce zacházelo, pos[lední] trávou blízkých pahorků posílaje na hroby papršky, když d[omů] odcházejí spatřím jednoho z řádu bratrů kapucínů, an le[hkým] bloudě krokem ke mně se blíží. Byl as čtyrmecitmaletý, [černá brada je]ho vyvýšovala hrůznost bledých líc, a oči černé co dvě [...so]pek z hluboka doutnaly. Nedaleko mě před nově navrš[eným hrobem] stane státi, stíraje slzu z oka za malou chvíli patří k ne[bi a] klekna podle hrobu hlasitě se modlí. Jda okolo něj slyším, [že se] modlí z Jeremiáše proroka nasledující místo: „Neplačtež mrtv[ého], aniž jej li]tujete, ale ustavičně plačte příčinou toho, kterýž odchází; ne[b se nenavrátí]tí více, aby pohleděl na zemi, v níž se narodil. Když vyjde z [vlasti,] nenavrátí se více; ale tam v tom místě, kamž jej zastěhuj[i, zemře, a] země této neuzří více.“

Zašlo slunce a soumrak rozprostíral po zemi šedou perut[í], když od]cházelí jsme z obydlí pokoje svatého; požádal jsem jej o[...] života svého a on toho neodepřel. Nežli jsme došli [...] vypra]voval mně nasledující příběh:

„Ani já, ani dívka, již nově navršený kryje pahrbe[k, není ze ze]mě této, nybrž podle rychlotoké Visly jest naše vla[st, odkud jsme] vyšli, bychme jí nespatriili více. Již zouplna uply[nulo ... ro]ků, co jsme vešli v tuto zem, ona nucená otcem svý[m, a já] volně jí nasledujíc, ačkoliv neměl jsem věděti, kamť [má býti] ustraněna, neb pro ne-
svornost otců našich měli jsme rozdě[leni býti...]